KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 21 päivänä lokakuuta 1998,

jolla Italialta poistetaan valtuudet evätä tietyiltä tuotteilta vapautus valmisteverosta alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY nojalla

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 3154)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(98/617/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY ([1])ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan,

ottaa huomioon Italian komissiolle lähettämän ja komission muille jäsenvaltioille edelleen toimittaman ilmoituksen,

sekä katsoo seuraavaa:

1. Italia ilmoitti komissiolle 4 päivänä heinäkuuta 1997 päivätyllä kirjeellä, että se oli asettanut direktiivin 92/83/ETY 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen sekä italialaisten että muista jäsenvaltioista peräisin olevien tuotteiden vapauttamiselle seuraavat kansalliset ehdot:

   — hajuvedet ja kosmetiikkatuotteet: eivät saa sisältää jätealkoholia;

   — tietyt taloustarvikkeet (CN-koodiin 3402 kuuluvat nestemäiset puhdistusaineet ja pesuvalmisteet (pyykkiä, astioita ja kovia pintoja varten)), CN-koodiin 3405 kuuluvat itsekiillottuvat nestemäiset kengänkiillotusaineet, CN-koodiin 3307 kuuluvat nestemäiset huoneilman raikasteet (aerosolit tai suihkeet), CN-koodiin 3808 kuuluvat nestemäiset hyönteisten torjunta-aineet (aerosolit tai suihkeet): alkoholipitoisuus ei saa ylittää 40:tä tilavuusprosenttia.

2. Ilmoituksessa selitettiin, että vapautuksen myöntämiselle asetetuilla ehdoilla oli tarkoitus varmistaa, että ”tahallisesti määräystenvastaisesti valmistetut tuotteet eivät voi laittomasti hyötyä tiettyjä tuoteryhmiä koskevista denaturointijärjestelyistä tai liikkuvuutta ja varastointia koskevista menettelyistä”. Esimerkkinä mainittiin eräs hajuvetenä markkinoitu kevyesti denaturoitu kosmetiikkatuote. Tuote oli vapautettu 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla, mutta sillä ei ollut tarvittavia ominaisuuksia, jotta sitä olisi voitu pitää hajuvetenä, minkä lisäksi sitä käytettiin samaan tarkoitukseen kuin kokonaan denaturoitua alkoholia, joka on vapautettu 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla.

3. Ilmoituksessa kehotettiin komissiota ilmoittamaan asiasta muille jäsenvaltioille direktiivin 92/83/ETY 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jotta Italian toimenpiteistä voitaisiin tehdä päätös valmisteveron alaisia tuotteita koskevan sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY ([2]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/99/EY ([3]), 24 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

4. Komission mielestä ilmoituksessa esitetyt tiedot olivat riittämättömiä Italian toimenpiteet hyväksyvän päätöksen laatimiseksi. Tämän vuoksi Italian viranomaisia pyydettiin perustelemaan pyyntönsä yksityiskohtaisemmin valmisteverokomitean läsnäollessa.

([1]) EYVL L 316, 31.10.1992, s. 21

([2]) EYVL L 76, 25.2.1992, s. 1

([3]) EYVL L 8, 11.1.1997, s. 12

5. Kyseisen komitean 8 päivänä lokakuuta 1997 järjestetyssä kokouksessa Italian edustajat selvittivät kantaansa pääasiassa alkuperäisen ilmoituksen mukaisesti. Pitkän keskustelun jälkeen komission edustaja totesi, että sillä ei edelleenkään ollut riittävästi tietoja ehdotuksen laatimista varten eikä komitea pystynyt tekemään päätöstä. Italian edustajia pyydettiin toimittamaan lisätietoja asiaan liittyvästä valmisteveroriskistä, erityisesti siitä, käytettiinkö kyseisiä tuotteita veronalaisiin tarkoituksiin.

6. Italian viranomaiset esittivät 10 päivänä marraskuuta 1997 päivätyssä kirjeessä seuraavat tarkennukset:

— niiden toimenpiteet perustuivat kasvavaan riskiin tulojen menetyksistä sellaisten tuotteiden osalta, jotka eivät täytä kansallisia ehtoja;

— direktiivissä säädetty valvontajärjestelmä on paljon tiukempi 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluville tuotteille kuin 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan tuotteille;

— oli esiintynyt tapaus, jossa jätealkoholia sisältävää kevyesti denaturoitua, kosmetiikaksi (jossa ei tavallisesti käytetä jätealkoholia) luokiteltua ja näin ollen 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla vapautettua tuotetta oli markkinoitu ja myös käytetty puhdistustarkoituksiin; siten kyseisellä tuotteella korvattiin 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen kokonaan denaturoitu alkoholi ja se hyötyi laittomasti suotuisammasta järjestelmästä;

— tästä aiheutui sekä tuloihin kohdistuvia riskejä että kilpailun vääristymistä;

— samoista syistä edellytettiin, että 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla vapautettujen taloustarvikkeiden alkoholipitoisuus ei saa ylittää 40:tä tilavuusprosenttia; kyseiset tuotteet eivät yleensä ylitä tätä vahvuutta eikä valituksia ole saatu.

7. Valmisteverokomitean seuraavassa kokouksessa 1 päivänä joulukuuta 1997 Italian edustajat eivät saaneet kannatusta ehdotukselleen ja komission edustaja katsoi, että päätöksen tekemiseksi Italian viranomaisten oli edelleen toimitettava lisätietoja tuotteista ja päätettävä, halusivatko ne, että 27 artiklan 5 kohdan mukainen menettely lopetetaan.

8. Italian viranomaiset selittivät 20 päivänä helmikuuta 1998 päivätyllä kirjeellä, että edellisessä kirjeessä mainitussa todellisessa tapauksessa oli havaittu, että toisesta jäsenvaltiosta tuotu hajuvesi oli valmistettu denaturoidusta alkoholista, joka vastasi Italian denaturointisääntöjä, mutta ei puhtausvaatimusta. Italia pyysi vahvistusta, että tällaisessa tapauksessa jäsenvaltio voisi kieltäytyä myöntämästä vapautusta ilman, että 27 artiklan 5 kohdan mukaista menettelyä tarvitsi aloittaa.

9. Jos vastaus olisi myöntävä, Italia huomautti, että 27 artiklan 5 kohdan mukainen menettely oli edelleen tarpeen sellaisten tuotteiden osalta, jotka oli denaturoitu alkuperäjäsenvaltion sääntöjen mukaisesti mutta jotka eivät täyttäneet Italian jätealkoholille asettamaa ehtoa. Toistaiseksi tällaista tapausta ei kuitenkaan ollut esiintynyt.

10. Direktiivin 92/83/ETY tarkoitus on luoda alkoholin verotuksen alalla olosuhteet, jotka varmistavat sisämarkkinoiden syntymisen ja toiminnan. Direktiivin 27 artiklan 1 kohdassa eritellään ne alkoholituotteet, jotka vapautetaan verosta kaikkialla yhteisössä. Lukuun ottamatta 27 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla vapautettua ”kokonaan denaturoitua” alkoholia, johon sovelletaan erityisiä säännöksiä, luotu järjestelmä perustuu vastavuoroiseen hyväksyntään — kun 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluva tuote on vapautettu yhdessä jäsenvaltiossa, se voi liikkua vapaasti yhteisössä. Direktiivin 27 artiklan 5 kohdan tarkoitus on antaa jäsenvaltioille mahdollisuus toteuttaa välittömästi toimenpiteitä turvatakseen tulonsa tapauksessa, jossa yleissääntöjen soveltaminen johtaa veropetokseen, veron kiertämiseen tai muuhun väärinkäytökseen.

11. Italian perusteista kieltäytyä myöntämästä vapautusta kosmetiikalle (hajuvedelle), joka sisältää epäpuhdasta alkoholia, voidaan todeta, että halvan epäpuhtaan alkoholin käyttämistä 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden valmistamisessa ei voida pitää veropetoksena, veron kiertämisenä tai muuna väärinkäytöksenä, koska toisaalta epäpuhtaaseen alkoholiin liittyvä asiattoman käytön vaara on pienempi ja toisaalta ei ole merkitystä, onko epäpuhtaasta alkoholista valmistettu kosmetiikka halvempaa vai ei,

koska 27 artiklan 1 kohdan b alakohta ei rajoitu kalliisiin tuotteisiin, vaan sen soveltamisalaan kuuluvat tuotteet ovat hyvin erihintaisia. Direktiivissä ei myöskään vaadita, että 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla vapautetut tuotteet (joita ei ole tarkoitettu nautittaviksi) olisi valmistettava puhtaasta alkoholista.

12. Koska 27 artiklan 1 kohdan b alakohta ei koske ainoastaan eikä edes pääasiassa kosmetiikkaa, vaan myös muun muassa puhdistukseen tarkoitettuja tuotteita, kosmetiikaksi luokiteltujen tuotteiden käyttö puhdistustarkoituksiin ei voi vaikuttaa niiden luokitteluun 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla eikä sitä voida pitää veropetoksena, veron kiertämisenä tai muuna väärinkäytöksenä. Tämä näyttää erityisen selvältä ottaen huomioon, että eräissä jäsenvaltioissa on tavallista käyttää kölninvettä ja vastaavia tuotteita muihin kuin kosmeettisiin tarkoituksiin, esimerkiksi puhdistukseen. Sillä, että 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainittua ”kokonaan denaturoitua” alkoholia voidaan myös käyttää tällaisiin tarkoituksiin, ei ole merkitystä.

13. Edellä esitetyt huomiot koskevat samalla lailla Italian esille tuomaa yksittäistä tapausta tuotteista, jotka julistettiin määränpäässään Italian sääntöjen mukaisesti denaturoiduiksi, mutta niiden ei katsottu täyttävän puhtausvaatimusta. Lisäksi:

   i) 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen liikkuvuuden olisi tapahduttava täysin ilman muodollisuuksia eikä se saisi edellyttää ilmoittamista;

   ii) yhden jäsenvaltion vaatimusten noudattaminen riittää; ja

   iii) 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisten tuotteiden denaturointimenetelmistä ei määrätä yhteisön tasolla, joten jos tuotteet on alkuperäjäsenvaltiossa luovutettu vapaaseen liikkeeseen koko yhteisön alueella, niiden katsotaan täyttävän kyseisen jäsenvaltion vaatimukset.

14. Edellä esitetyt huomiot koskevat myös hajuvesiä, jotka on vapautettu 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla ja denaturoitu muiden jäsenvaltioiden sääntöjen mukaisesti, mutta jotka eivät täytä Italian asettamaa ehtoa, että niiden valmistuksessa on käytetty puhdasta alkoholia. Lisäksi Italia on todennut, että tällaisia tapauksia ei ole esiintynyt.

15. Samaa voidaan todeta myös Italian kieltäytymisestä myöntää vapautus tietyille taloustarvikkeille, joiden suhteen Italia toteaa yksinkertaisesti, että sen syyt vapautuksen eväämiselle ovat samat kuin kosmetiikan tapauksessa, valituksia ei ole saatu eikä Italian vapautukselle asettama ehto vaikuta tavanomaiseen kauppaan.

16. Italia ei myöskään ole osoittanut, että tuotteet, joilta se on evännyt vapautuksen, olisivat aiheuttaneet veropetoksia, veron kiertämistä tai muita väärinkäytöksiä. Myöskään muut jäsenvaltiot — joissa useimmissa verokanta on huomattavasti korkeampi kuin Italiassa — eivät ole ilmoittaneet kyseisten tuotteiden vapauttamisesta johtuvia veropetoksiin, veron kiertoon tai väärinkäytöksiin liittyviä ongelmia.

17. Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat valmisteverokomitean lausunnon mukaisia,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Italiaa ei valtuuteta epäämään 4 päivänä heinäkuuta 1997 päivätyssä kirjeessä luetelluilta tuotteilta vapautusta valmisteverosta.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 21 päivänä lokakuuta 1998.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen